

List od Preláta (júl 2008)

Svätý Pavol sa na svojej ceste do Damasku plne poddal Ježišovmu volaniu. „Kto si, Pane?“ V postoji svätého Pavla v prvom rade púta pozornosť jeho poslušnosť.

19.07.2008

Moji milovaní! Nech Ježiš ochraňuje moje dcéry a mojich synov!

Keď vám píšem tieto riadky, cítim v srdci silnú potrebu vzdať Bohu vďaku za všetko dobré, čo nám dáva.

Opäť sme 26. júna mohli pozorovať, ako sa úcta k svätému Josemaríovi šíri po celom svete. V desiatkach krajín sa konala spomienka na nášho Otca v jeho sviatok; je nespočetne veľa miest, v ktorých sa v tento deň slávila svätá omša na jeho počesť. Takto sa duch Opus Dei dostal k ďalším ľuďom, do nového prostredia, pomáhajúc kresťanom stretnúť Boha a milovať ho v bežných situáciách svojho života.

Okrem toho nám presne v tento deň dal Pán pocítiť svoju nehu: V tribunáli rímskeho vikariátu bol ukončený úvodný proces kauzy svätorečenia milovaného dona Álvara. Keď o niekoľko týždňov skončí zasadanie tribunálu Prelatúry, budú príslušné dokumenty predložené Kongregácii pre kauzy svätých. Potom, po uznaní platnosti tohto procesu, začne nová etapa: Redakcia *positio* o živote a hrdinských čnostiach prvého

nástupcu nášho Otca. Už dnes vás prosím, aby ste sa neúnavne modlili za šťastný záver tejto práce: Bude pre nás pomocou, aby sme verne a zblízka nasledovali svätého Josemaríu tak, ako to vždy bolo u dona Álvara.

28. júna, v predvečer slávnosti svätého Petra a Pavla, Benedikt XVI. otvoril *Rok svätého Pavla*, ktorý vyhlásil pri príležitosti slávania dvetisíceho výročia narodenia tohto apoštola. Plniac túžbu svätého Otca, usilujme sa poznať lepšie život a učenie svätého Pavla a nasledujme jeho príklad. Bol som svedkom nesmiernej radosti nášho Otca, keď meditoval nad tým, že svätý Pavol bol po celý svoj život pripravený obrátiť sa, aj náš Otec chcel týmto spôsobom osobne hľadať Krista.

Svätý Ján Zlatoústý, veľký obdivovateľ a uctievač tohto apoštola, je autorom chválospevu na

jeho veľkosť, ktorý nám môže byť veľkou pomocou. Tento cirkevný otec a učiteľ hovoril, že «nemýli sa ten, kto volá dušu svätého Pavla lúkou čností a duchovným rajom, pretože prekvitala milosťou, a zároveň bola plná múdrosti, ktorou sa vyznačuje duša hodná milosti. Skutočne bola jeho duša bohato obdarená darom Ducha Svätého od momentu, keď sa stal vyvoleným nástrojom a keď sa dostatočne očistil. Odtiaľ pre nás vyvierajú úžasné pramene; nie iba štyri, ako pramene v raji (por. Gn 2, 10-14), ale oveľa viac. Tieto pramene prúdia každý deň, avšak nenapájajú zem, ale duše ľudí a vedú ich k tomu, aby prinášali plody čností»[1].

Dnes vás pozývam uvažovať nad Šavlovou odpoveďou na povolanie. Bol to zaniatený Žid, verne dodržiujúci Mojžišov zákon. Z toho dôvodu —spomína sám apoštol— *veľmi som prenasledoval Božiu Cirkev a nivočil som ju. V židovstve som*

prevýšil mnohých vrstovníkov vo svojom rode, lebo som viac horlil za obyčaje svojich otcov.[2]. Avšak, keď šiel do Damasku, zmocnil sa ho Kristus Ježiš[3]. Zjavil sa mu zmŕtvychvstalý Pán, ktorý, volajúc ho po mene, mu zjavil jeho plány: urobil ho vyvolenou nádobou —ako zjavil Pán Ananiášovi— aby zanesol jeho meno pohanom[4]. Myslíš často na to, že hľadal každého z nás, a ešte viac nás hľadá Ježiš Kristus každý deň a prosí nás o úprimné obrátenie, aby sme tak kráčali ku svätosti?

Zatiaľ čo svätý Lukáš rozpráva túto udalosť s hojnými detailmi — komentuje svätý Otec—(...), svätý Pavol vo svojich listoch hovorí o tom podstatnom a nehovorí iba o videní (por. 1 Kor 9, 1), ale tiež o osvietení (por. 2 Kor 4, 6), a nadovšetko o zjavení a povolani (...). Skutočne, nazýva sa doslovne "povolany za apoštola" (por. Rim 1, 1; 1 Kor 1, 1) o "z Božej vôle apoštol" (por. 2 Kor 1, 1;

Ef 1, 1; Kol 1, 1), ako keby chcel zdôrazniť, že jeho obrátenie nebolo výsledkom premýšľania a uvažovania, ale plodom Božieho zásahu, nepredvídateľnej Božej milosti[5].

Ďakujeme často za kresťanské povolanie a za konkrétny spôsob, ako ho žijeme v súlade s duchom Opus Dei. Prejavme túto vďaku nielen slovami, ale tiež skutkami. Veľmi nám pri tom pomôže čítanie a denná meditácia nad evanjeliom, v ktorom Ježiš Kristus aj dnes kladie osobné otázky mužom a ženám, tak ako kedysi ľuďom počas jeho pozemského života. **Všetko, čo čítaš** —napísal svätý Josemaría— (...) **nestačí iba poznať, ale treba to aj žiť. Všetko, čo sa v evanjeliu nachádza, tam bolo dané na to, aby si to aplikoval na konkrétne podmienky svojho života.** —Nás katolíkov Pán povolal, aby sme ho nasledovali zblízka. Vo svätom texte nájdeš Ježišov život – ale mal by si tam

nájsť aj svoj vlastný. Naučíš sa tak ako apoštoli obracať sa naňho s otázkou plnou lásky: „Čo mám robiť, Pane?...“ — Potom sa ti ozve jednoduchá odpoveď: „Plň Božiu vôľu!“ Preto každý deň čítaj evanjelium, ži ho, aby sa stalo použiteľným kompasom v tvojej existencii. — Tak to robili svätí[6].

Predtým, než budem pokračovať, položím ti nasledovné otázky: Ako miluješ evanjelium, ako venuješ čas jeho čítaniu, ako sa z neho učíš? Myslíš na to, že práve tieto slová ti chce Pán povedať? Odporúčaš tento spôsob poznania a vzťahu k Ježišovi Kristovi?

Božia vôľa sa prejavuje každému z nás rozličným spôsobom. Okrem vnuknutí, ktoré vkladá Pán priamo do duší, sa nám Pán dáva spoznať prostredníctvom liturgických slávností, prostredníctvom kázne, duchovného vedenia, cez normálne

okolnosti, v ktorých sa každý z nás nachádza. Dobrý príklad iných ľudí, plnenie si povinností vlastného stavu ako i povinností voči rodine, sú tiež prostredím, v ktorom sa nám Boh denne prihovára, dávajúc nám spoznať svoju vôľu. Buď presvedčený o tom, že tým, že si kresťan, že si ženou alebo mužom z Opus Dei, ti Majster opakuje, že si svetlom, ktoré má osvecovať[7].

Raz sa svätého Josemaríu spýtali: Ako je možné vedieť, čo Boh chce od každého z nás? A jeho odpoveď bola nasledovná:**A prečo sa na to nespýtaš Jeho? Nie je to nedostatok rešpektu: som si istý, že ti odpovie.** A dodal: **Ty, čo máš vnútorný život, sa môžeš v ktoromkoľvek okamihu postaviť do Božej prítomnosti: v kostole, na ulici, v tvojej izbe, v triede... Kde len chceš! Pros ho o prepáčenie za tvoje a moje chyby, a potom mu povedz: *Pane, čo chceš, aby som urobil?*, ako mu povedal**

svätý Pavol. A upozorňujem ťa na to, že Pán od nás niekedy chce veci, ktoré nás veľa stoja...[8].

Samozrejme je potrebné, aby sme mali neustále v hĺbke srdca túžbu počúvať Boží hlas, aby sme nezatvárali oči pred svetlom. Svätý Pavol sa na svojej ceste do Damasku plne poddal Ježišovmu volaniu. *On povedal: „Kto si, Pane?“ A ten: „Ja som Ježiš, ktorého ty prenasleduješ. Ale vstaň, choď do mesta a povedia ti, čo máš robiť.“ (...)* Šavol vstal zo zeme, otvoril oči, ale nič nevidel. Vzali ho teda za ruku a zaviedli do Damasku. *Tri dni nevidel a nejedol, ani nepil[9].*

V postoji svätého Pavla v prvom rade púta pozornosť jeho poslušnosť. Nechá sa viesť za ruku až do mesta. Potom, s túžbou po očistení sa venuje modlitbe a umŕtvovaniu. Až potom, po troch dňoch intenzívnej modlitby sprevádzanej veľkodušným pôstom, k nemu Ježiš Kristus pošle Ananiáša,

ktorý mu po tom, čo mu navrátil zrak, hovorí: *Boh našich otcov ťa predurčil, aby si poznal jeho vôľu, videl Spravodlivého a počul hlas z jeho úst. Lebo mu budeš pred všetkými ľuďmi svedkom toho, čo si videl a počul. A teraz - čo čakáš?! Vstaň, daj sa pokrstiť, zmy svoje hriechy a vzývaj jeho meno!***[10]**. *Quid moraris?*, prečo ešte váhaš, aby si uskutočnil to, čo od teba Boh chce? Vždy ma dojímali tieto Ananiášove slová adresované svätému Pavlovi, podnecujúc ho k tomu, aby okamžite začal uskutočňovať svoje poslanie. Pán tieto slová hovorí aj nám: Prečo váhaš, aby si sa naplno pustil do úlohy, ktorú som ti zveril? Pretože **viera a kresťanské povolanie ovplyvňuje celý náš život, nielen niektorú jeho časť. Vzťah k Bohu je nutne vzťahom odovzdanosti, jednoduchej odovzdanosti. Človek viery vidí život vo všetkých jeho dimenziách z nového pohľadu, z**

**toho pohľadu, ktorý nám dáva Boh.
[11].**

Vo väčšine prípadov ponecháva kresťanské povolanie každého na svojom mieste —na pracovisku, v rodine—, a dá mu nový, hlbší zmysel vlastnej pozemskej existencie. S akou jednoduchosťou a jasnosťou to vysvetľuje náš Zakladateľ v *Brázde!*
Píšeš mi v kuchyni pri sporáku. Začína sa stmievať a je zima. Tvoja sestra vedľa teba čistí zemiaky. Ona ako najmladšia a posledná z vás odhalila „božské bláznovstvo“ hlboko prežívať svoje kresťanské povolanie. Myslíš si, že zdanlivo je jej práca rovnaká ako predtým. A predsa, aký je v tom rozdiel. — Určite, veď predtým „len“ čistila zemiaky a dnes sa ich čistením posväcuje[12].

Akú radosť nám prináša istota, že kdekoľvek, v akejkoľvek počestnej práci, môžeme slúžiť Bohu a ľuďom,

môžeme sa posväcovať, môžeme spolupracovať na uskutočňovaní poslania Cirkvi! Musíme tomu naučiť aj iných ľudí tak, že to budeme žiť v našom živote! Kresťanský apoštolát sa dá veľmi dobre zhrnúť ako pomoc ostatným ľuďom, aby sa stretli s Kristom, konkrétne prostredníctvom nášho príkladu a našich slov. Každý človek je povolaný žiť—ako svätý Pavol— v osobnom vzťahu s Pánom. A to závisí sčasti na tebe a na mne, pretože Božia milosť nám nechýba. Závisí to od toho, či my kresťania berieme naše povolanie veľmi vážne.

Uvažujúc nad odpoveďou svätého Pavla na Božie pozvanie na ceste do Damasku, hovorí Benedikt XVI., že z *toho pre nás vyplýva jedno veľmi dôležité ponaučenie: to, na čom záleží, je, aby stredobodom nášho života bol Ježiš Kristus tak, aby naša identita bola poznamenaná stretnutím a spoločenstvom s Kristom a jeho slovom. V jeho svetle sú zachované*

všetky ostatné hodnoty a sú zároveň očistené od nožnej nečistoty[13].

Usilujeme sa o to, aby náš rozhovor s Pánom bol každý deň intenzívnejší? Hľadáme ho v udalostiach každého dňa? Sme pripravení objaviť ho v rozličných momentoch, prostredníctvom života modlitby a presným a radostným plnením si povinností? Opakujeme často ako svätý Pavol: *quid faciam, Domine*[14], Čo mám robiť, Pane? Prosme tohto apoštola, aby nám vyprosil od Boha tento hlboký postoj duše, ktorý je potrebnou prípravou na to, aby sme počúvali Božie vnuknutia a aby sme ich uskutočnili. Vychutnajme si slová svätého Josemaríu: **Aké nádherné je naše povolanie byť kresťanmi, byť Božími deťmi, dáva nám to —tu na zemi— radosť a pokoj, ktoré svet nemôže dať**[15].

7. júla je ďalšie výročie dňa, kedy don Álvaro odpovedal Pánovi: „Tu som!“

Postoj, ktorý neustále obnovoval, plný vďačnosti voči nášmu Bohu, ktorý mu, tak ako ostatným, neustále vychádzal v ústrety. Veľa nám rozprával o vernosti: to bolo to, čo mal na duši. Učme sa od neho.

Zakrátko svätý Otec odíde do Sydney, aby zakončil Svetový deň mládeže. Spreádzajme ho našou modlitbou a našou láskou. Ja budem okrem toho v jeho blízkosti, pretože tiež pôjdem do Austrálie v týchto dňoch. Ďakujem Pánovi, že mi dovoľuje stretnúť sa s mojimi dcérami a synmi v tejto krajine a na Novom Zélande, a pozdraviť veľa ľudí, ktorí dostávajú formáciu v centrách Prelatúry. Využijem túto cestu na to, aby som sa krátko zastavil na ďalších miestach v Ázii, kde Dielo stabilne rozvíja svoju apoštolskú činnosť: India, Hong Kong, Filipíny, Singapur. Ako som vám pripomínal pri iných príležitostiach, počítam s tým, že ma

všetci sprevádzate na tejto ceste, v
jednote modlitieb a úmyslu.

S láskou vás žehná

váš Otec

+ Javier

Pamplona, 1. júla 2008

[1] Svätý Ján Zlatoústý, Panegyrické
kázne o svätom Pavlovi, I, 1

[2] Gal 1, 13-14

[3] Flp 3, 12

[4] Por. Sk 9,15

[5] Benedikt XVI., Príhovor pri
generálnej audiencii, 25.10.2006

[6] Svätý Josemaría, Vyhňa, č. 754

[7] Por. Mt 5, 14

[8] Svätý Josemaría, Poznámky zo
stretnutia, 13.4.1974

[9] Sk 9, 5-9

[10] Sk 22, 14-16

[11] Svätý Josemaría, Jít s Kristem, č. 46

[12] Svätý Josemaría, Brázda, č. 498

[13] Benedikt XVI., Príhovor pri generálnej audiencii, 25.10.2006

[14] Sk 22, 10

[15] Svätý Josemaría, Vyhňa, č. 269

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/article/list-od-prelata-jul-2008/](https://opusdei.org/sk-sk/article/list-od-prelata-jul-2008/)
(20.11.2025)